2026/511

23.4.2026

RÅDETS FORORDNING (EU) 2026/511

af 23. april 2026

om ændring af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 215,

under henvisning til Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed ([1]),

under henvisning til fælles forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 ([2]) giver virkning til restriktive foranstaltninger, der er fastsat i afgørelse 2014/145/FUSP.

(2) Den 23. april 2026 vedtog Rådet afgørelse (FUSP) 2026/504 ([3]) om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP. Forordning (EU) nr. 269/2014 bør også ændres i overensstemmelse hermed.

(3) Ved afgørelse (FUSP) 2026/504 ændres opførelseskriteriet for fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der ejer, kontrollerer, forvalter eller driver fartøjer, der er involveret i visse aktiviteter, eller som på anden måde yder materiel, teknisk eller finansiel støtte til driften af sådanne fartøjer.

(4) Ved afgørelse (FUSP) 2026/504 udvides den eksisterende undtagelse vedrørende betalinger, der udgør en godtgørelse eller fordel, der er ydet som følge af en risikos indtræden, til et forsikringsselskab, der for nylig er opført på listen.

(5) Ved afgørelse (FUSP) 2026/504 indføres der yderligere undtagelser fra indefrysningen af aktiver og forbuddet mod at stille pengemidler og økonomiske ressourcer til rådighed for udpegede personer og enheder for så vidt angår statsfinansierede formidleres arbejde i forbindelse med medlemsstaternes udenlandske kulturpolitik i Rusland såsom kulturinstitutioner, skoler eller organisationer, der støtter medlemsstaternes etniske mindretal.

([1]) EUT L 78 af 17.3.2014, s. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2014/145(1)/oj.
([2]) Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT L 78 af 17.3.2014, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/269/oj).
([3]) Rådets afgørelse (FUSP) 2026/504 af 23. april 2026 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT L, 2026/504, 23.4.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2026/504/oj).

(6) Fordringer fremsat af personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag I til forordning (EU) nr. 269/2014, eller af enheder, der ejes af sådanne personer, enheder eller organer, kan ikke indfries, hvis de vedrører kontrakter eller transaktioner, der er omfattet af restriktive foranstaltninger. Dette forbud omfatter også fordringer, der indbringes for voldgiftsretter i henhold til voldgiftsklausuler i kontrakter, hvilket er i strid med formålet med artikel 11 i forordning (EU) nr. 269/2014 eller artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 833/2014 ([4]). For at modvirke, at fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilag I til forordning (EU) nr. 269/2014, indleder voldgiftssager, efter at de restriktive foranstaltninger er vedtaget, hvilket kan føre til omgåelse eller modvirkning af restriktive foranstaltninger, navnlig når der indledes voldgiftssager i et tredjeland, indeholder afgørelse (FUSP) 2026/504 en undtagelse, der på visse betingelser tillader frigivelse af indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer udelukkende til betaling af omkostninger i forbindelse med voldgiftssager mod sådanne listeopførte personer og til fordel for parter, der er personer, som hverken er listeopført i bilag I til forordning (EU) nr. 269/2014 eller ejes eller kontrolleres af listeopførte personer, som er omfattet af de restriktive foranstaltninger i nævnte forordning, eller som ikke er russiske statsborgere eller etableret i Rusland, og som ikke er omfattet af de restriktive foranstaltninger i forordning (EU) nr. 833/2014.

(7) Ved afgørelse (FUSP) 2026/504 indføres der en ny undtagelse for at gøre det muligt at frigive indefrosne pengemidler for en listeopført enhed eller yde økonomiske ressourcer til denne enhed, hvor dette er afgørende for at reducere forbruget eller afhængigheden for denne enhed af russisk råolie. Afgørelse (FUSP) 2026/504 udvider også en eksisterende undtagelse for leveringen af specifikke varer og tjenesteydelser, der er nødvendige for metrosystemet i Sofia.

(8) Fordringer mod personer, enheder eller organer i Unionen, der overholder restriktive foranstaltninger, kan i øjeblikket indgives af andre personer, enheder eller organer end personer, enheder eller organer, der er opført på listen i forordning (EU) nr. 269/2014, eller af andre personer end dem, der handler på deres vegne eller efter deres anvisninger, f.eks. hvis personer i Unionen indstiller levering af pengemidler eller økonomiske ressourcer, som kan stilles til rådighed for personer, der er opført på listen i nærværende forordning. Afgørelse (FUSP) 2026/504 styrker derfor Unionens ramme af restriktive foranstaltninger ved at udvide anvendelsesområdet for forbuddet mod opfyldelse af sådanne fordringer i forbindelse med enhver kontrakt eller transaktion, hvis gennemførelse direkte eller indirekte helt eller delvis er blevet påvirket af Unionens restriktive foranstaltninger, med henblik på bedre beskyttelse af EU-operatører. Anvendelsesområdet for forbuddet i forordning (EU) nr. 269/2014 mod opfyldelse af sådanne fordringer bør derfor omfatte fordringer fremsat af fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er etableret i andre tredjelande end de partnerlande, der er opført i bilag VIII til forordning (EU) nr. 833/2014.

(9) Russiske fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer eller personer, enheder eller organer, der ejes eller kontrolleres af disse, kan søge at håndhæve domstolsafgørelser og administrative afgørelser i andre tredjelande end Rusland. Sådanne forsøg kan baseres på fordringer i forbindelse med kontrakter, der er berørt af restriktive foranstaltninger. Det er derfor hensigtsmæssigt at udvide muligheden for, at fysiske eller juridiske personer i Unionen kan kræve erstatning fra personer, enheder og organer, der i andre tredjelande end Rusland søger at håndhæve disse afgørelser, eller som samarbejder om håndhævelsen heraf, samt fra personer, enheder og organer, der ejes eller kontrolleres af disse.

(10) Da disse foranstaltninger falder ind under anvendelsesområdet for traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er regulering på EU-plan nødvendig, navnlig for at sikre, at alle medlemsstater anvender dem ensartet.

(11) Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

([4]) Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT L 229 af 31.7.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/833/oj).

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 269/2014 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 1, litra k), affattes således:

»k) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der ejer, kontrollerer, forvalter eller driver fartøjer, der transporterer råolie eller olieprodukter eller mineralske produkter, som har oprindelse i Rusland eller eksporteres fra Rusland og praktiserer ulovlig skibsfart med høj risiko som fastsat i Den Internationale Søfartsorganisations forsamlings resolution A.1192(33), eller som på anden måde yder materiel, teknisk eller finansiel støtte til driften af sådanne fartøjer, eller«.

2) I artikel 4, stk. 1, tilføjes følgende litraer:

»f) er nødvendige for statsfinansierede formidlende organisationers behov i forbindelse med medlemsstaternes udenlandske kulturpolitik i Rusland

g) er nødvendige for medlemsstaternes programmer for historisk ansvar eller for støtte til medlemsstaternes etniske mindretal i Rusland.«

3) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 5c*

1. Uanset artikel 2 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer, hvis disse pengemidler eller økonomiske ressourcer er omfattet af en voldgiftsmæssig afgørelse, der er truffet efter den dato, hvor de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omhandlet i artikel 2, blev opført på listen i bilag I, forudsat at den voldgiftssag, der gav anledning til denne afgørelse, blev indledt af de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer. En sådan tilladelse kan gives, for så vidt som voldgiftsafgørelsen vedrører tilkendelse af sagsomkostninger i voldgiftssager, og voldgiftsafgørelsen tildeler sådanne omkostninger til en part, der er en fysisk eller juridisk person, en enhed eller et organ, der hverken er opført på listen eller ejes eller kontrolleres af en person, en enhed eller et organ, der er opført på listen og omfattet af de restriktive foranstaltninger i denne forordning, eller som ikke er russisk statsborger eller etableret i Rusland og ikke er omfattet af de restriktive foranstaltninger i forordning (EU) nr. 833/2014.

2. En sådan tilladelse er begrænset til betaling af omkostningerne ved voldgiftssagen, herunder, hvor det er relevant, voldgiftsrettens gebyrer og udgifter, voldgiftsinstitutionens administrative gebyrer og rimelige sagsomkostninger og andre sagsomkostninger, som modparten har afholdt, som tilkendt af voldgiftsretten i forbindelse med gennemførelsen af voldgiftssagen. Den omfatter ikke betaling af hovedstol, skadeserstatning, renter eller andre materielle fordringer, der er tilkendt, så længe sanktionerne er i kraft.«

4) Artikel 6a, stk. 1a, affattes således:

»1a. Uanset artikel 2, stk. 2, kan en medlemsstats kompetente myndigheder på vilkår, som de skønner hensigtsmæssige, tillade betalinger til den enhed, der er opført under løbenummer 265 under overskriften »B. Enheder« i bilag I, for varer og tjenesteydelser, der kun kan leveres af denne enhed, og som er nødvendige for drift, vedligeholdelse eller reparation af Budapest-metrolinje 3-vogne, der blev leveret af Metrowagonmash i 2018, og af Sofia-metrolinje 1-, 2- og 4-vogne, der blev leveret af Metrowagonmash før 2017.«

5) Artikel 6b ændres således:

1) Stk. 5e ændres således:

a) I indledningen erstattes ordene »de enheder, der er opført under nummer 56, 270 og 579« af ordene »de enheder, der er opført under løbenummer 56, 270, 579 og 726«.

b) Under litra a) erstattes henvisningen til »de enheder, der er opført under nummer 56, 270 og 579« af en henvisning til »de enheder, der er opført under løbenummer 56, 270, 579 og 726«.

2) Følgende stykke indsættes:

»5k. Uanset artikel 2 kan en medlemsstats kompetente myndigheder meddele tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler, der tilhører den enhed, der er opført under løbenummer 639 under overskriften »Enheder« i bilag I til denne forordning, eller til, at visse økonomiske ressourcer stilles til rådighed for denne enhed på sådanne vilkår, som de skønner hensigtsmæssige, efter at have konstateret, at sådanne pengemidler og økonomiske ressourcer er strengt nødvendige for at lette en betydelig reduktion af forbruget eller afhængigheden af import af russisk råolie, og forudsat at frigivelsen af pengemidler eller tilrådighedsstillelsen af økonomiske ressourcer er afsluttet inden den 24. oktober 2026.«

6) I artikel 11, stk. 1, tilføjes følgende litra:

»c) enhver fysisk person fra et tredjeland eller enhver juridisk person, enhed eller ethvert organ, der er etableret i et tredjeland, med undtagelse af partnerlande opført i bilag VIII til Rådets forordning (EU) nr. 833/2014, og som stiller pengemidler eller økonomiske ressourcer, hvis tilrådighedsstillelse er forbudt i henhold til nærværende forordning, til rådighed for de personer, enheder eller organer, der er omhandlet i dette stykkes litra a) eller b).«

7) Artikel 11a affattes således:

»*Artikel 11a*

1. Enhver person, der er omhandlet i artikel 17, litra c) eller d), har ret til ved søgsmål ved en medlemsstats kompetente domstole at kræve erstatning for direkte eller indirekte tab, herunder sagsomkostninger, der er påført denne person eller juridiske personer, enheder eller organer, som den i artikel 17, litra d), omhandlede person ejer eller kontrollerer, som følge af fordringer indgivet for domstole i tredjelande af personer, enheder og organer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra a) eller b), i forbindelse med enhver kontrakt eller transaktion, hvis gennemførelse direkte eller indirekte helt eller delvis er blevet påvirket af de foranstaltninger, der er pålagt i henhold til denne forordning, forudsat at den pågældende person ikke i praksis har adgang til retsmidlerne i henhold til den relevante jurisdiktion. En sådan erstatning kan inddrives fra de i artikel 11, stk. 1, litra a) eller b), omhandlede personer, enheder eller organer, der har indgivet fordringerne for domstolene i tredjelandet, eller fra personer, enheder eller organer, der ejer eller kontrollerer disse enheder eller organer.

2. Med forbehold af stk. 1 har enhver person, der er omhandlet i artikel 17, litra c) eller d), ret til ved søgsmål ved en medlemsstats kompetente domstole at kræve erstatning for direkte eller indirekte tab, herunder sagsomkostninger, der er påført denne person eller juridiske personer, enheder eller organer, som den i artikel 17, litra d), omhandlede person ejer eller kontrollerer, som følge af påbud, kendelser, fritagelser, domme eller andre retslige eller administrative afgørelser, som er afsagt eller meddelt i andre tredjelande end Rusland, og som søger at håndhæve domme, der bekræfter fordringer som omhandlet i stk. 1, forudsat at den pågældende person ikke i praksis har adgang til retsmidlerne i henhold til den relevante jurisdiktion. En sådan erstatning kan inddrives fra de personer, enheder eller organer, der søger eller samarbejder om håndhævelsen af domme, der bekræfter fordringer som omhandlet i stk. 1 i et andet tredjeland end Rusland, eller fra personer, enheder eller organer, der ejer eller kontrollerer disse enheder eller organer, med undtagelse af deres advokater og af medlemmer af retsvæsenet, og med undtagelse af de i artikel 17, litra c) eller d), omhandlede personer, eller juridiske personer, enheder eller organer, som de i artikel 17, litra c) eller d), omhandlede personer ejer eller kontrollerer, mod hvilke en dom, der bekræfter fordringer som omhandlet i stk. 1, er blevet afsagt.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. april 2026.

På Rådets vegne

M. RAOUNA

Formand